

Tájékoztatás Szili Katalin Szövetség a jövőért kezdeményezéséről

Szövetség a jövőért elnevezéssel 2009. november 29-én (vasárnap) mozgalmat indított útjára Szili Katalin, a Magyar Szocialista Párt képviselője. A Villányi úti konferencia központban tartott tanácskozásra kb. háromszázan mentek el. Meghívták a Magyar Szociális Fórumot is, mely úgy döntött, hogy megfigyelőként vesz részt a rendezvényen.

A tanácskozáson többek között megjelent Mesterházy Attila, az MSZP miniszterelnök-jelöltje, Baja Ferenc, Szanyi Tibor, Hegyi Gyula képviselő, Vajnai Attila, a Munkáspárt 2006 vezetője, és a Zöld Baloldal elnevezésű formáció szervezője. Korreferátumot tartott többek között Galló Béla, Szöllősy Istvánné és Róna Péter.

Részletek Szili Katalin beszédéből

Azért jöttünk ide, hogy közösséget építsünk. Mert hiszen vannak, akik a baloldali értékeket vallják a magukénak. Lehet ezen értékek mellett politizálni, a munka most kezdődik. Újjá kell építeni a társadalmi baloldalt. A mögöttünk álló 20 évben polgárosodás helyett társadalmi differenciálódás ment végbe. Világválságon megyünk keresztül. Minden második honfitársunk a rendszerváltás vesztesének vallja magát. Előre kell néznünk. A nosztalgia világképe vállalhatatlan. Korrekcióra van szükség a feszültségek újratermelődése ellen. A hibák el- és beismerése vezethet az igazság felleléséhez. Ez az új mozgalom nem azért jött létre, hogy valami ellen, hanem hogy a baloldalért küzdjön. A társadalmi baloldal segítheti a politikai baloldalt. De nem csak baloldalaról van szó, hanem Magyarországról is. Felelősséggel tartozunk egymásért, a magyar társadalomért. Szolgálnunk kell. Meg kell szavazni a költségvetést. Nem a költségvetés a kérdés, hanem a jövő. Nem szakítanunk kell, hanem építkeznünk. Nem a lista a kérdés. Feladatunk: javítani a baloldal megítélését, növelni a társadalmi támogatottságot, politikai tartalmat adni. A hibákkal való bátortalan szembenézés gátolni fog a politizálásban. Számos eredményt büszkén vállalhatunk. Mégis akkor miért fogy körülöttünk a levegő? Azért, mert a neoliberális politikát baloldalinak állítottuk be; hazudtunk; nemzetietlenül viselkedtünk; a párton belül nem volt demokrácia.

Az új politika alapjai: fenntartható fejlődés; élhető társadalom; értelmes munka és munkásképviselés; a tulajdonformák egyenlősége; a nemzet fontossága (ebből nem lehet senkit sem kirekeszteni); együttműködő társadalom kell, nem többségi, konszenzusos, befogadó, nyitott, nem pedig hatalom-centrikus.

A társadalom fogja visszaigazolni, hogy egyetért-e a megjelölt úttal. Alakítsuk meg azokat a közösségeinket, amelyek felelősséget vállalnak a baloldal jövőjéért.

Róna Péter korreferátumából

A magyar baloldal cserbenhagyta, majd elárulta a szegényeket. A szegények felemelése fog minket kivezetni ebből a borzalmas állapotból. Kötelességünk ilyen gazdaságpolitikát előterjeszteni. Nem szabad a jövőt mások pénzére építeni. Történelmi hagyományainknak, kultúránknak megfelelő fejlődésre kell berendezkednünk: víz, föld. Nem az összeszerelő üzemek jelentik a jövő útját.

Szöllősy Istvánné korreferátumából

Minden továbblépés előfeltétele a múlttal való szembenézés: választ kell adni arra, hogy

- szükség volt-e az SZDSZ-szel kötött koalícióra,

- szükség volt-e arra a kapitalizmusra, amely ciklikus válságok sorát éli át,
 - hogyan jutottunk el oda, hogy a döntésekből kikapcsolták a népet, a párt tagjait, és dezinformálták őket,
 - nem elég a hibákkal szembenézni, le kell vonni a következményeket is,
- Választ kell adni arra, hogy mit akar a baloldal társadalmi, politikai, ideológiai tekintetben. Pl. arra a kérdésre, hogy meghaladható-e a kapitalizmus. A baloldalnak sokszínűnek kell lennie, beleférnek mindazok, akik nem értenek egyet azzal, ami most itt elhangzik, sőt, rájuk van igazán szükség.

A vitában szót kaptam két-három perc erejéig. Megköszöntem a meghívást, amit annak tulajdonítottam, hogy a szervezőket érdekli a Magyar Szociális Fórum társadalmi harcok terén felhalmozott nyolc éves gazdag tapasztalata. Megfigyelőként vagyok itt – mondtam -, mert óvatosak vagyunk, és nem akarunk takarójává válni egy hiteltelenné vált politikának, mely elvesztette a társadalom túlnyomó többségének bizalmát. Nem elég baloldalon gondolkodni, tágra kell nyitni ajtót és ablakot, széles demokratikus összefogásra kell törekedni, mert a társadalmi problémák oly súlyosak, hogy csak széles összefogással lehet orvosolni őket – mondtam. Mi erre törekszünk az MSZF keretében: bal- és jobboldaliak, kommunisták és keresztény-szociálisok, TPT és VÉSZ, szocdemek és ellenzéki népjóléti kabinet közös társadalmi célokért. Hiszen a megélhetés, a lakhatás, az egészség tekintetében közös a célja ugyanazon gép mellett dolgozó mindkét melósnak, akik közül az egyik balra, a másik jobbra szavaz. Közösen buktattuk meg a TB privatizációs törvényt, most pedig küzdünk a kilakoltatások ellen, és a szegénység megfékezéséért. Mivel olyanokkal is kezdet fogunk, akikhez világnézetileg esetleg nincs sok közünk, egyesek az önök soraiból, az előttem felszólalók közül is egyesek, akik fennhangon hirdetik antifasizmusukat, lefasisztáztak minket. Ők ennyit tanultak a történelemből. Nem értik, hogy a felbátorodó szélsőjobboldallal szemben nem elég a baloldali összefogás, hanem a demokratikus erők széles összefogására van szükség. Ennek az összefogásnak a szempontjából valóban zászló Szili Katalin személye. Ő volt az egyetlen az önök politikusai közül, aki kiállt a kilakoltatások ellen, és felkarolta az Otthonvédők követelését. Egyszersmind hívó ember is. Ez különösen fontos a társadalmi összefogás szempontjából. Aki ismer engem, tudhatja, hogy életem jelentős részét Olaszországban éltem le. Megtapasztalhattam, micsoda nagyszerű eredményekhez vezethet a nyitott szövetségi politizálni tudás. Ma ezt a képességet a Demokratikus Pártban (PD) látom. Szimbóluma két fénykép egymás mellett a PD helyiségeiben: a kommunista Enrico Berlingueré és a kereszténydemokrata Aldo Moróé. Demokratikus társadalmi koalícióra van szükségünk rendszerkorrekciós politikával. Ennek érdekében készek vagyunk megosztani elméleti, társadalompolitikai eredményeinket, és konkrét harci tapasztalatainkat mindazokkal, akiket érdekel.

2009. november 30.

Simó Endre